

Lovtidende A

2022

Udgivet den 15. februar 2022

11. februar 2022.

Nr. 221.

Bekendtgørelse af lov om sikkerhed til søs¹⁾

Herved bekendtgøres lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 1629 af 17. december 2018, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 782 af 4. maj 2021.

Kapitel 1

Lovens anvendelse på danske og udenlandske skibe

§ 1. Loven finder anvendelse på danske skibe. For krigsskibe og troppetransportskibe finder dog alene kapitel 3, § 17, stk. 3, og kapitel 12, anvendelse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvilke genstande der skal anses som skibe.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at loven og de i medfør af denne udstedte forskrifter helt eller delvis skal finde anvendelse på udenlandske skibe i dansk havn, på dansk søterritorium, i de eksklusive økonomiske zoner samt på dansk kontinentalsokkelområde og fiskeriter-

ritorium. Færøske skibe sidestilles i denne lov med skibe, som er udenlandske.

Kapitel 2

Forskrifter vedrørende skibes bygning, udstyr og drift m.v.

§ 2. Ethvert skib skal være bygget og udstyret og skal drives således, at menneskeliv på søen er sikret fuldt betryggende, og således, at det er egnet til det formål, det til enhver tid er bestemt for. Der skal tages mest muligt hensyn til beskyttelse mod forurening.

Stk. 2. Skibet skal være forsynet med navigeringsmidler, maskinanlæg, radioanlæg, redningsmateriel, lægemidler samt brandsikrings- og brandslukningsmidler i et sådant om-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/1137/EF af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1989, nr. L 393, side 18, som senest ændret ved Kommissionens direktiv 2019/1832/EU af 24. oktober 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 279, side 35, Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1990, nr. L 156, side 9, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Rådets direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold, EF-Tidende 1991, nr. L 206, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, Rådets direktiv 92/58/EF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 245, side 23, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 1, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1993, nr. L 307, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen, EU-Tidende 1994, nr. L 216, side 12, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 98/391/EØF, artikel 16, stk. 1), EU-Tidende 1998, nr. L 131, side 11, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/92/EF af 16. december 1999 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af sikkerhed og sundhedsbeskyttelse for arbejdstagere, der kan blive udsat for fare hidhørende fra eksplosiv atmosfære (femtende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2000, nr. L 23, side 57, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farene ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2000, nr. L 262, side 21, som senest ændret ved Kommissionens direktiv 2020/739/EU af 3. juni 2020, EU-Tidende 2020, nr. L 175, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer) (seksende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, EU-Tidende 2002, nr. L 177, side 13, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L

fang, at de ombordværende, skibet og ladningen er sikret bedst muligt.

Stk. 3. Skibets arbejdssteder og opholdsrum m.v. skal være indrettet således, at der tages mest muligt hensyn til sikkerheden og sundhedstilstanden om bord og de ombordværendes velbefindende samt deres beskyttelse mod skadelige påvirkninger.

Stk. 4. Skibet skal være forsynet med konstruktionsmæssige og tekniske indretninger til beskyttelse mod forurening.

§ 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om skibes bygning, udstyr og drift, herunder om,

- 1) hvornår og efter hvilke retningslinjer et skib skal synes, eftersyn, godkendelse og afprøvning af materiel, krav, der skal stilles til skibes stabilitet, lastelinjer og dybgangsmærker, og rederens og skibsførerens pligter i forbindelse hermed, samt om værfters og andre virksomheders anmeldelse af ombygninger af skibe,
- 2) sikkerhedsstyringssystemer for skibe og rederier,
- 3) hvilke love, forskrifter, certifikater og skibsbøger, herunder skibsploner i forbindelse med forebyggelse af forurening fra skibe, samt tilsynsbøger der skal være om bord, og om autorisation, indretning og førelse af bøgerne, samt om, hvilke opslag der skal være anbragt om bord,
- 4) skibsjournaler i forbindelse med forebyggelse af forurening, herunder om autorisation af journalerne og ansvaret for disses førelse og opbevaring, samt om kontrollen hermed,
- 5) maritim sikring med sigte på at forebygge terrorhandlinger m.v. mod skibe,
- 6) hjælpemidler og materialer, om disses indretning og mærkning, anvendelse, vedligeholdelse og pasning, om sikkerhedsarbejdet, om rederens og andre arbejdsgiveres pligter i forbindelse med de søfarendes arbejds- og levevilkår om bord, herunder de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, hvorunder arbejde om bord, som ikke er omfattet af lov om arbejdsmiljø, skal udføres,
- 7) skibets sikkerheds-, brand- og redningstjeneste, sundhedsforholdene og renligheden om bord, sygdomsbehandlernes sundhedsuddannelse, arbejdsmedicinske

undersøgelser, udgifternes afholdelse i forbindelse hermed, samt rederens og andre arbejdsgiveres og arbejdstagerens pligter i denne forbindelse,

- 8) ansvarsområdet for skibsofficerer og andre om bord, der har ledende stillinger,
- 9) forebyggelse mod at få blindpassagerer om bord samt behandlingen af blindpassagerer om bord,
- 10) mærkning, lastning, transport og losning af farligt gods og anden ladning, der kræver særlige foranstaltninger af hensyn til skibets og menneskelivs sikkerhed og beskyttelse mod forurening, herunder om terminaloperatørers kvalitetsstyringssystemer for lastning og losning af bulkskibe, og
- 11) transport af levende dyr.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for udenlandske skibe, der efter regler fastsat i medfør af § 1, stk. 3, er omfattet af loven, fastsætte regler om de forhold, som er omfattet af FN's Internationale Arbejdsorganisations konvention om søfarendes arbejdsforhold eller FN's Internationale Arbejdsorganisations konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om skærpede sikkerhedskrav for skibe, hvis sejlads i arktiske farvande udgør en særlig risiko for ombordværende på skibet eller det arktiske miljø, herunder regler om brug af lods, der er certificeret til sejlads i det pågældende område.

§ 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om levering, markedsføring og fremstilling af fritidsfartøjer, skibsudstyr, personlige værnemidler og andre produkter, som anvendes om bord i skibe.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om forhold, som afsenderen skal iagttage ved transport af gods til søs.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om anmeldelsespligt til danske og udenlandske søfartsmyndigheder vedrørende ulykker og andre hændelser til søs og om danske myndigheders indberetning heraf til den europæiske informationsplatform for ulykker til søs.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at den, der markedsfører et fartøj eller et produkt som nævnt i stk. 1, og som anvendt i overensstemmelse med sin bestemmelse kan frembyde fare for sikkerhed, sundhed eller miljø, skal træffe de

198, side 241, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (syttende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2003, nr. L 42, side 38, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2004, nr. L 158, side 50, Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 124, side 30, som ændret ved Rådets direktiv 2018/131/EU af 23. januar 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 22, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 47, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 57, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/21/EF af 23. april 2009 om opfyldelse af kravene til flagstater, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 132, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/2110/EU af 15. november 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 315, side 61, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2009, nr. L 260, side 5, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest, EU-Tidende 2009, nr. L 330, side 28, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1243/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 241, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 90.

nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

- 1) at levering eller markedsføring af de pågældende fartøjer eller produkter skal standses, og
- 2) at de pågældende produkter eller fartøjer skal tilbagekaldes fra markedet.

Stk. 5. Myndigheder, som forestår tilsyn med regler fastsat i medfør af stk. 1 vedrørende produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om skibsudstyr eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fritidsfartøjer og personlige fartøjer, kan anvende de kontrolbeføjelser, som er tillagt kontrolmyndigheden i lov om produkter og markeds- overvågning, i det omfang de pågældende kontrolbeføjelser ikke allerede følger af denne lov.

§ 5. For skibe, hvis køl er lagt, eller som er på tilsvarende konstruktionsstadium, på det tidspunkt da nye regler udstedt efter §§ 3 og 4 træder i kraft, kan det fastsættes, at de nye regler ikke eller ikke i fuldt omfang skal finde anvendelse. Der skal herved tages rimeligt hensyn til beskyttelse mod forurening, sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt skibets art og anvendelse.

Stk. 2. For skibe under 20 BRT, med en bruttotonnage under 20 eller med en længde under 15 m og for bevarings- værdige skibe kan der fastsættes lempeligere regler, der fra- viger bestemmelserne i § 2.

Kapitel 3

Forholdsregler for sejladsen m.v.

§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, træffe for- anstaltninger og meddele generelle og konkrete forbud eller påbud til sikring af sejladsen, overholdelse af orden og fore- byggelse af fare samt til forebyggelse af, at der lægges den frie sejlad hindringer i vejen, herunder om

- 1) forbud mod sejlad, fiskeri, ankring og dykning i særli- ge områder,
- 2) søvejsregler, fartrestriktioner og ruteforløb,
- 3) meldesystemer og rutesystemer, radarovervågning og anvendelse af afviserfartøjer,
- 4) godkendelse af hurtigfærger,
- 5) broer,
- 6) beskyttelse af søkabler og undersøiske rørledninger,
- 7) oprettelse af zoner til overholdelse af orden og forebyg- gelse af fare omkring havanlæg og i forbindelse med anlægsarbejder,
- 8) vagthold i skibe og
- 9) bistand til redning af menneskeliv på søen.

§ 7. Erhvervsministeren kan pålægge enhver fører af skib under dansk flag igennem optagelse og videresendelse af meteorologiske observationer at bidrage til opretholdelse af en vejrtjeneste i et sådant omfang, som kræves af hensyn til sejladssikkerheden.

Stk. 2. Transportministeren træffer efter forhandling med erhvervsministeren de fornødne foranstaltninger til Dan- marks medvirken ved opretholdelsen af en international vejrtjeneste til betryggelse af skibsfarten.

§ 8. Når forholdene gør det påkrævet, etableres der ef- ter erhvervsministerens nærmere bestemmelse navigations- systemer og afmærkning til hjælp for pladsbestemmelse og sejlad i dansk afmærkningsområde.

Stk. 2. Etablering og vedligeholdelse af navigationssyste- mer og afmærkning til hjælp for pladsbestemmelse og sej- lads i hoved- og gennemsejlingsfarvande samt til sikker ankerplads udføres for statens regning ved Søfartsstyrelsens foranstaltning.

Stk. 3. Navigationssystemer og afmærkning, der ik- ke er omfattet af stk. 2, udføres og vedligeholdes af vedkommende havnevæsen, brobestyrelse m.v., der tillige afholder udgifterne i forbindelse hermed.

Stk. 4. Spørgsmål om afgrænsning mellem stk. 2 og 3 afgøres af erhvervsministeren.

§ 8 a. Erhvervsministeren kan efter forhandling med for- svarsministeren fastsætte regler om overvågningen af dan- ske farvande og skibes anløb af havne, herunder om pligt til at foretage indberetning til Søværnets Operative Kommando om de skibe, der besejler de i § 1, stk. 3, nævnte farvands- områder og havne, om de ombordværende og om skibenes last m.v.

Kapitel 4

Almindelige pligter

§ 9. Rederen skal sikre, at reglerne i denne lov og regler udstedt i medfør af loven vedrørende skibet og dets drift overholdes. Rederen skal sørge for, at skibet gennemgår de lovpligtige syn og er forsynet med gyldige certifikater. Re- deren skal tillige sørge for, at skibsføreren har mulighed for at opfylde de forpligtelser, der påhviler denne. Forplig- telserne efter 1-3. pkt. påhviler rederen, uanset om andre organisationer, virksomheder eller personer opfylder visse af opgaverne eller pligterne på rederens vegne.

Stk. 2. Har rederen helt eller delvis overladt de pligter og ansvarsområder, som er omfattet af den kode om sikker skibsdrift, som er fastsat af FN's Internationale Maritime Organisation, til en anden organisation eller person, finder stk. 1 tillige anvendelse for den pågældende, for så vidt angår de overtagne pligter og ansvarsområder.

§ 10. Skibsføreren skal sørge for, at skibet er i sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlig stand, og at arbejdet om bord kan tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. Skibsføreren skal tillige sørge for, at foreskrevne konstruktionsmæssige og tekniske indret- ninger til beskyttelse mod forurening er i forsvarlig stand og kan benyttes efter formålet.

§ 11. Den, der leder arbejdet om bord, skal sørge for, at de ansatte er tilstrækkeligt beskyttet mod ulykkestilfælde og sundhedsfarlig påvirkning og skal ved instruktion og tilsyn sikre, at arbejdet udføres på forsvarlig måde under hensyn til ulykkes- og sundhedsrisikoen.

§ 12. De ansatte om bord skal medvirke til, at de for- anstaltninger, der er truffet for at sikre mod ulykker eller skadelige påvirkninger, virker efter deres hensigt.

§ 13. Det påhviler enhver ombordværende at respektere de sikkerhedsforanstaltninger, som træffes om bord af hensyn til skibets sødygtighed og de ombordværendes sikkerhed.

Kapitel 5

Tilbageholdelse og anløbsforbud

§ 14. Er det som følge af fejl eller mangler ved skrog, maskineri, sikkerhedsudstyr, placering af ballast og ladning, bemanning eller af andre grunde forbundet med fare for ombordværendes sikkerhed eller sundhed eller fare for forurening at lade et skib gå til søs eller fortsætte sejladsen, kan Søfartsstyrelsen tilbageholde skibet.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan endvidere tilbageholde et skib, hvis skibet mangler foreskrevne certifikater, dokumenter eller udstyr, eller dette er fejlbehæftet. Søfartsstyrelsen kan ligeledes tilbageholde et skib, hvis der konstateres alvorlige eller gentagne overtrædelser af denne lov, lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om skibes besætning, lov om skibsmåling, §§ 186, 197, 198 eller 471 i søloven eller regler udstedt i medfør heraf. Ligeledes kan Søfartsstyrelsen tilbageholde et skib, såfremt rederen, føreren eller den, der handler på disses vegne, lægger Søfartsstyrelsen hindringer i vejen for en forsvarlig udøvelse af dens pligter.

Stk. 3. Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse af forbud mod, at et skib forlader en havn på grund af ugunstige vejr-, sø- eller isforhold.

Stk. 4. Afgørelsen om skibets tilbageholdelse skal snarest muligt meddeles føreren eller rederen med oplysning om grunden til tilbageholdelsen og om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted. Søfartsstyrelsen kan betinge frigivelsen af et skib af, at udstederen af skibets certifikater har kontrolleret og bekræftet, at certificeringen kan opretholdes.

Stk. 5. Søfartsstyrelsen kan foranledige, at der træffes forholdsregler til at hindre skibets afgang. I udlandet kan afgørelsen om tilbageholdelse anmeldes til den stedlige danske repræsentation, der efter anmodning fra Søfartsstyrelsen kan foranledige, at der træffes forholdsregler til at hindre skibets afgang.

§ 15. Søfartsstyrelsen kan udstede anløbsforbud, hvor dette er hjemlet i EU-regler eller internationale bestemmelser. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan Søfartsstyrelsen give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv, skade på havmiljøet, eller hvis bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet, eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

§ 16. Kun de medarbejdere i Søfartsstyrelsen, som er bemyndiget dertil, kan tilbageholde skibe, jf. § 14, stk. 1 og 2. Havnefogder (havnemestre) kan dog af Søfartsstyrelsen bemyndiges til foreløbigt at tilbageholde et skib.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan informere andre lande, klassifikationsselskaber, Europa-Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Søsikkerhed eller andre organisationer eller personer om konstaterede fejl eller mangler på skibe og andre oplysninger af betydning for sikkerheden eller miljøet og

om skibe, der er blevet tilbageholdt eller er meddelt anløbsforbud, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab, befragter m.v. og årsagen til tilbageholdelsen eller anløbsforbuddet. Søfartsstyrelsen kan endvidere offentliggøre oplysninger herom og informere og offentliggøre oplysninger om andre overtrædelser af denne lov, lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om skibes besætning, søloven og lov om skibsmåling og regler udstedt i medfør af disse love samt om ulykker til søs.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Søfartsstyrelsens tilbageholdelse af skibe og meddelelse af anløbsforbud, herunder om underretning af politi og havnemyndigheder m.v. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om fremgangsmåden ved og betingelserne for ophævelse af tilbageholdelser eller anløbsforbud.

Stk. 4. Søfartsstyrelsens afgørelse om tilbageholdelse af et skib og anløbsforbud kan af vedkommende rederi indbringes for Ankenævnet for Søfartsforhold.

Kapitel 6

Tilsyn m.v.

§ 17. Erhvervsministeren er øverste administrative myndighed i spørgsmål vedrørende denne lov, jf. dog stk. 3, § 7, stk. 2, § 8 og § 21, stk. 3.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen varetager administrationen af denne lov, jf. dog § 7, stk. 2, § 8 og § 20 a og har til opgave at

- 1) påse, at loven og de i medfør heraf fastsatte regler, påbud og forbud overholdes,
- 2) godkende skibes anvendelse, herunder det tilladte fartsområde og passengerantal, og i forbindelse hermed udstede de fornødne certifikater og anden dokumentation og
- 3) holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling inden for lovens område og medvirke til sikkerheds-, sundheds- og miljømæssige forbedringer af skibe samt deres udstyr og drift.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om sikkerhed og sundhed for de i § 1, stk. 1, 2. pkt., nævnte skibe. Tilsyn med overholdelsen af de i 1. pkt. nævnte regler føres af forsvarsministeren.

Stk. 4. Erhvervsministeren fører kontrol med navigations-systemer og afmærkning.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de systemer m.v. og den kontrol, som er nævnt i stk. 4.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan bemyndige Søfartsstyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt erhvervsministeren.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om kundgørelsen af de i medfør af loven udstedte forskrifter og kan bestemme, at internationale vedtagelser inden for lovens område skal være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk. Ministeren kan endvidere bestemme, at skibe skal opfylde forskrifter fastsat af anerkendte klassifikationsselskaber m.v., uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan i øvrigt efter aftale med vedkommende minister fastsætte regler om Søfartsstyrelsens samarbejde med andre offentlige myndigheder og havne og

beslutte, at erhvervsministerens og Søfartsstyrelsens beføjelser efter loven udøves af andre offentlige myndigheder.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at Søfartsstyrelsens og andre offentlige myndigheds afgørelser truffet i medfør af loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 17 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 17 b. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at myndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.

§ 18. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller regler eller afgørelser i medfør af loven, skal bringes i orden straks eller inden en nærmere fastsat frist.

§ 19. Søfartsstyrelsens medarbejdere har, hvis det skønnes nødvendigt i forbindelse med deres hverv, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at gå om bord i ethvert skib, der er omfattet af loven, for at udføre deres opgaver. På samme måde har Søfartsstyrelsens medarbejdere adgang til lokaler, hvorfra der udføres erhvervsvirksomhed, som er omfattet af loven. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for skibe under bygning.

Stk. 2. Det påhviler såvel skibets reder, fører og maskinchef som enhver, der handler på disses vegne, at yde Søfartsstyrelsen den nødvendige bistand ved dens undersøgelser og give enhver oplysning i forbindelse hermed.

Stk. 3. Hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for såvel skibets fører og maskinchef som enhver, der handler på disses vegne, til at meddele oplysninger om ansattes sikkerhed og sundhed om bord, jf. stk. 1, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Stk. 4. Søfartsstyrelsens medarbejdere skal ved udførelsen af hvervet drage omsorg for, at skibet ikke unødigt opholdes, og at arbejdet om bord ikke unødigt vanskeliggøres.

Stk. 5. Søfartsstyrelsen yder inden for rammerne af denne lov bistand til Europa-Kommissionen og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed vedrørende denne lov og forordninger inden for denne lovs område.

§ 20. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om indberetningspligt i forbindelse med skibes anløb af danske eller udenlandske havne.

Stk. 2. Politiet kan standse et fritidsfartøj og lade det undersøge for fejl og mangler, herunder fornødent udstyr, samt kontrollere, at skibsføreren lovligt kan føre fartøjet. Opfylder fartøjet ikke bestemmelserne i loven eller de regler, der er udstedt i medfør af loven, kan politiet forbyde anvendelse af fartøjet, indtil forholdene er lovliggjorte.

Stk. 3. Politi, toldmyndigheder, arbeidstilsyn og havnemyndigheder, som får kendskab til forhold, der strider mod denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, skal underrette Søfartsstyrelsen herom. Vedkommende myndighed kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger i forbindelse med sit arbejde om bord i et skib, skal underrette Arbejdstilsynet herom. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

§ 20 a. Søfartsstyrelsen kan som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tillige føre tilsyn med overholdelsen af lov om røgfrie miljøer og kapitel 2 i lov om elektroniske cigaretter m.v. på danske skibe og med overholdelsen af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om skibes besætning, lov om skibsmåling, §§ 153, 154 a og 168, § 169, stk. 4, § 170, § 170 a, stk. 2 og 3, og §§ 186, 197, 198, 403 a-403 c, 440, 471 og 486 i søloven og regler udstedt i medfør heraf og EU-forordninger inden for lovenes anvendelsesområde. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at forhold, der strider mod de nævnte love eller regler, der er udstedt i medfør heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. § 16, stk. 2, § 17, stk. 8 og 9, §§ 19, 22 og 24 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, og § 25 finder tilsvarende anvendelse på tilsynsvirksomheden efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om det tilsyn, som udføres efter denne lov, og om behandling af klager fra søfarende m.fl., herunder at det ikke må oplyses, at tilsynsbesøg foretages som følge af en klage. Regler om tilsynet med overholdelsen af lov om røgfri miljøer og kapitel 2 i lov om elektroniske cigaretter m.v. på danske skibe fastsættes efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse.

§ 20 b. Søfartsstyrelsen varetager inden for rammerne af denne lov udstedelsen af foreskrevne certifikater og anden

dokumentation efter lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. Søfartsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 7

Ankenævnet for Søfartsforhold

§ 21. Erhvervsministeren nedsætter et Ankenævn for Søfartsforhold, der behandler klager over tilbageholdelse af skibe og forbud imod anløb af dansk havn, påbud og forbud over for skibe, og platforme, i det omfang det er fastsat i lov om beskyttelse af havmiljøet eller i regler fastsat i medfør heraf, fastsættelse af skibes besætning samt søfartslægers afgørelser om søfarendes og fiskeres helbredsmæssige egnethed til skibstjeneste.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan henlægge behandlingen af klager over andre afgørelser end de i stk. 1 nævnte til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 3. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Senest 4 uger efter at nævnet har truffet afgørelse, kan sagen af hver af parterne indbringes for domstolene. Retssag anlægges mod den myndighed, hvis afgørelse er påklaget til nævnet. Sager vedrørende søfartslægers afgørelser om egnethed til skibstjeneste anlægges dog altid mod Søfartsstyrelsen. Retssag, som rejses af den myndighed, hvis afgørelse er påklaget til nævnet, anlægges mod den part, som har påklaget afgørelsen. Den myndighed, hvis afgørelse er påklaget til nævnet, skal underrette andre, der har været part i sagen for nævnet, om søgsmålet.

Stk. 4. Nævnet består af en formand og et antal sagkyndige medlemmer. For formanden kan udpeges en stedfortræder. Formanden og stedfortræderen for formanden skal være landsdommere. Nævnets sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske forhold.

Stk. 5. Formanden og nævnets medlemmer samt stedfortræderen for formanden udnævnes af erhvervsministeren for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen af den enkelte sag deltager et antal medlemmer udpeget af formanden efter regler fastsat af erhvervsministeren.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om nævnets virksomhed, herunder udpegning af nævnets medlemmer og formandens sammensætning af nævnet i de enkelte sager, samt om klagefrister og sagsbehandling.

Kapitel 8

Klassifikationsselskaber m.v.

§ 22. Erhvervsministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere klassifikationsselskaber, andre virksomheder eller enkeltpersoner til på Søfartsstyrelsens vegne at foretage syn af skibe, herunder at foretage beregninger, undersøgelser og opmålinger af skibe, samt at udstede certifikater.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere virksomheder eller enkeltpersoner til at foretage godkendelsesarbejde samt undersøgelser af og prøver med skibe, skibsudstyr og andre produkter, der skal være godkendt af Søfartsstyrelsen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om anerkendelse af prøvninger og godkendelser m.v.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen er ikke erstatningsansvarlig for fejl begået af de i stk. 1 og 2 nævnte autoriserede virksomheder m.v.

Stk. 5. Søfartsstyrelsen er ikke forpligtet til selv at udføre syn og foretage godkendelser, der er omfattet af en autorisation, som er udstedt i medfør af stk. 1 eller 2.

Stk. 6. Når der udstedes autorisation i medfør af stk. 1 eller 2, kan Søfartsstyrelsen, såfremt den, der autoriseres, ønsker det, indgå aftale om begrænsning af den autoriseredes ansvar for skader, der indtræffer på grund af simpel uagtsomhed under udførelse af de opgaver, som autorisationen omfatter.

§ 23. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skibe med en længde på 45 m og derover skal være optaget i registeret hos et autoriseret klassifikationsselskab.

Kapitel 9

Betaling og sikkerhedsstillelse i forbindelse med afholdelse af syn og tilbageholdelser m.v.

§ 24. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling for Søfartsstyrelsens udførelse af syn af skibe, som foretages i medfør af loven.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling for syn, som foretages efter anmodning, herunder syn af udenlandske skibe, og om betaling for arbejde, som udføres i forbindelse med godkendelser eller certificeringer, som foretages i medfør af loven.

Stk. 3. Konstateres der ved havnestatskontrol af et udenlandsk skib fejl, som gør tilbageholdelse af skibet berettiget, kan Søfartsstyrelsen opkræve betaling for kontrollen. Tilbageholdelsen ophæves ikke, før der er sket fuldstændig betaling eller stillet sikkerhed herfor.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om forrentning af beløb efter stk. 1-3, der ikke betales til forfaldstid, og om betaling af rykkergebyr.

§ 25. De i §§ 22 og 23 nævnte klassifikationsselskaber, andre virksomheder og enkeltpersoner kan kræve betaling for deres arbejde.

Kapitel 10

Skibstilsynsrådet

§ 26. Erhvervsministeren nedsætter Skibstilsynsrådet, der

- 1) rådgiver Erhvervsministeriet og Søfartsstyrelsen vedrørende sikkerhed til søs,
- 2) følger udviklingen inden for lovens område og
- 3) fremsætter ønsker og forslag vedrørende lovgivningen om sikkerhed til søs og den dertil knyttede administration.

Stk. 2. Skibstilsynsrådet består af en af ministeren udnævnt formand samt i øvrigt af et af ministeren nærmere fastsat antal medlemmer omfattende repræsentanter for rederne, de søfarende og skibsværfterne. Ministeren kan udpege repræsentanter for andre erhverv som medlemmer.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Kapitel 11

Arbejds miljøråd og arbejds miljøtjenester

§ 27. Erhvervsministeren kan oprette arbejds miljøråd, som har til formål at fremme de ansattes sikkerhed og sundhed om bord. Arbejds miljørådene sammensættes med et ligeligt antal repræsentanter for arbejdstagere om bord og arbejdsgivere for disse. Skibstilsynsrådet fastsætter regler om udvælgelse af medlemmer til arbejds miljørådene.

Stk. 2. Til varetagelse af sikkerheds- og sundhedsarbejdet for personer, der arbejder om bord, opretter arbejds miljørådene en arbejds miljøtjeneste under deres område.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på arbejds miljøråd og arbejds miljøtjeneste omfattet af lov om Handelsflådens Arbejds miljø- og Velfærdsråd.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan yde tilskud til Fiskeriets Arbejds miljøråds arbejde med rådgivning, vejledning, information, analyser, målinger og øvrige forebyggelsesmæssige aktiviteter. Beløbets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter regler om arbejds miljørådenes og arbejds miljøtjenesternes opbygning, opgaver, funktioner og finansiering.

Kapitel 11 a

Sikkerhed ved anlægsprojekter

§ 27 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bygherrer for anlægsprojekter, der foregår helt eller delvis til søs, skal medvirke til, at aktiviteter, der er forbundet med projektet, bliver udført i overensstemmelse med denne lov og de regler, som er udstedt i medfør heraf.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 28. Med bøde eller fængsel i indtil 1 år straffes den, der

- 1) overtræder §§ 9-13 eller § 19, stk. 2,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller en godkendelse efter loven eller
- 3) ikke efterkommer påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven, herunder påbud eller forbud udstedt i medfør af § 4, stk. 5.

§ 29. Den, der foranlediger grundstødning, forlis eller anden søulykke ved grov fejl eller grov forsømmelse i tjenesten, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det samme gælder, hvis den pågældende gentagne gange ved fejl eller forsømmelse foranlediger en sådan begivenhed.

Stk. 2. Den skibsfører eller styrmand, der på grov måde eller gentagne gange navigerer eller behandler skibet i strid med godt sømandskab, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder. Den skibsfører, der undlader at gøre sig bekendt med de påbud og forskrifter, der gælder for skibs-

farten i de farvande, skibet besejler, og på de steder, som skibet anløber, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Stk. 3. Den skibsfører, der forsømmer sine forpligtelser efter sølovens § 135 vedrørende redning af de ombordværende, efter at skibet er kommet i havsnød, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 29 a. For spiritussejlads straffes den, som fører skib eller i øvrigt udfører arbejde om bord på et skib i en stilling af væsentlig betydning for sikkerheden efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter sejladsen overstiger 0,50 promille.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for fritidsfartøjer, hvortil der ikke er foreskrevet uddannelseskrav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand. Førere af vandscootere og lignende fartøjer er dog omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når et fritidsfartøj er fortøjet i havn eller på beskyttet ankerplads.

Stk. 4. For spiritussejlads straffes endvidere den, som fører skib eller i øvrigt udfører arbejde om bord på et skib i en stilling af væsentlig betydning for sikkerheden efter at have indtaget spiritus eller andre rusmidler i et sådant omfang, at vedkommende er ude af stand til at udføre sin tjeneste på fuldt betryggende måde.

Stk. 5. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for et udenlandsk fritidsfartøj, såfremt der ville have været foreskrevet uddannelseskrav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand, jf. stk. 2, 1. pkt., hvis fartøjet havde ført dansk flag.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter forhandling med Grønlands Selvstyre fastsætte regler om spiritussejlads i grønlandske farvande, som omfatter andre personer end dem, som er nævnt i stk. 1 og 4. Ministeren kan endvidere fastsætte, at stk. 2, stk. 3 og stk. 5 helt eller delvis ikke skal finde anvendelse i grønlandske farvande.

§ 29 b. Politiet kan til enhver tid forlange, at personer, der er omfattet af bestemmelserne om spiritussejlads i denne lov, foretager en udåndingsprøve.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt bestemmelserne om spiritussejlads, eller vedkommende nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge.

§ 29 c. Spiritussejlads efter § 29 a straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Spiritussejlads i robåde og lignende fartøjer, som ikke føres frem ved sejl- eller motorkraft, straffes dog med bøde.

§ 29 d. Den, som fører skib eller gør tjeneste som styrmand eller maskinmester, til trods for at retten hertil er frakendt den pågældende ubetinget, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, hvis den pågældende

- 1) findes skyldig i flere tilfælde af sejlad i frakendelsestiden eller
- 2) tidligere er straffet for sejlad i frakendelsestiden.

§ 29 e. Retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester kan ved dom frakendes den, som har gjort sig skyldig i spiritussejlads. Frakendelsen sker ubetinget, men kan under formildende omstændigheder dog ske betinget.

Stk. 2. Retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester kan under skærpende omstændigheder tillige frakendes i forbindelse med dom for overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2. Frakendelsen kan ske betinget.

Stk. 3. Ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendes retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester ubetinget, sender anklagemyndigheden vedkommendes sønæringsbevis, duelighedsbevis eller speedbådsbevis og udskrift af dommen til Erhvervsministeriet. Er retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 3 år fra endelig dom. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

Stk. 5. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører skib eller gør tjeneste som styrmand eller maskinmester under sådanne omstændigheder, at retten hertil skal frakendes. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Stk. 6. Skønner politiet i tilfælde af spiritussejlads, at betingelserne for ubetinget frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester foreligger, kan politiet midlertidigt inddrage denne ret, dog således at retten, inden spørgsmålet endeligt afgøres ved dommen, kan ophæve den af politiet trufne bestemmelse. Afsiges der frifindende dom i første instans, og dommen ankes af anklagemyndigheden, kan anklagemyndigheden, hvor forholdene særligt taler for at opretholde inddragelsen af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester under anken, indbringe spørgsmålet for appelinstansen, der træffer afgørelse herom ved kendelse. Det tidsrum, hvori retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 7. Frakendes en skibsfører, styrmand eller maskinmester retten til at gøre tjeneste, bestemmes det ved dommen henholdsvis, om skibsføreren kan gøre tjeneste som styrmand, og om styrmanden eller maskinmesteren kan gøre tjeneste i stilling af lavere grad. Erhvervsministeren meddeler i så fald den pågældende fornødent sønæringsbevis. Del-

vis frakendelse kan dog ikke finde sted, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spiritussejlads.

§ 30. Forsømmer skibsføreren i tilfælde af skibssammenstød, eller hvor skibet ved sin sejlad eller på lignende måde forårsager skade på et andet skib eller ombordværende personer eller gods, så vidt det kan ske uden særlig fare for eget skib, dets besætning og passagerer, at yde det andet skib og dets besætning og passagerer al hjælp, som er mulig og fornøden til frelse fra den opståede fare, samt til at opgive sit eget skibs radiokaldesignal, navn og hjemsted såvel som sted eller havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt, straffes den pågældende med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 31. Straffen efter § 29, stk. 1-3, kan stige til fængsel i indtil 1 år, såfremt der foreligger skærpende omstændigheder, jf. § 32, stk. 1 og 6, og til fængsel i indtil 2 år, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt. Straffen efter §§ 28 og 30 kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Stk. 2. Straffen efter § 28, § 29, stk. 1-3, § 29 c, stk. 1, og § 30 kan endvidere stige til fængsel indtil 2 år, hvis overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller dødsfald til følge.

§ 31 a. Søfartsstyrelsen kan i sager om overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 3, nr. 4, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Fristen kan efter anmodning forlænges af Søfartsstyrelsen.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtager den, der har begået lovovertrædelsen, bøden, bortfalder videre forfølgning.

§ 31 b. Hvis der om bord på et skib som led i dets drift er sket overtrædelse af denne lov, af lov om skibes besætning eller af forskrifter udstedt i medfør heraf, kan skibet tilbageholdes, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde og sagsomkostninger. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over skibet, var uberettiget i besiddelse af skibet, da kravet opstod.

Stk. 2. Hvis bøde eller sagsomkostninger ikke er betalt, eller der ikke er stillet sikkerhed herfor inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

Stk. 3. Tilbageholdelse foretages af politiet. Ved overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af § 3, nr. 4, kan tilbageholdelse tillige foretages af Søfartsstyrelsen.

Stk. 4. Ved iværksættelse af tilbageholdelse i henhold til stk. 1, finder retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse anvendelse med de ændringer, der følger af stk. 1-3.

§ 32. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at der

- 1) ved overtrædelsen, herunder i forbindelse med forvoldelse af søulykke eller sejlads i strid med godt sømandskab, er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af § 31, stk. 2,
- 2) tidligere er afgivet forbud eller påbud for samme eller tilsvarende forhold eller
- 3) ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 2. Ved udmåling af straf efter § 29 c, stk. 1, skal der særlig tages hensyn til, om

- 1) alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter sejladsen har oversteget 2,00 promille,
- 2) vedkommende findes skyldig i flere tilfælde af spiritussejlads,
- 3) vedkommende tidligere er frakendt retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester betinget som følge af spiritussejlads og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig,
- 4) vedkommende tidligere er frakendt retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester ubetinget som følge af spiritussejlads og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, eller
- 5) der i øvrigt foreligger alvorlige sejladsfejl eller andre skærpende omstændigheder.

Stk. 3. Ved udmåling af bøder efter § 29 c, stk. 1, skal der endvidere tages særligt hensyn til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet og alkoholpromillen i blodet under eller efter sejladsen.

Stk. 4. Ved udmåling af bøder efter § 29 d, stk. 1, skal der tages særligt hensyn til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder bøder, der i medfør af straffelovens § 58 idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf fastsat efter § 29 c, stk. 1, eller § 29 d, stk. 2.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at der for unge under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 1, nr. 1.

Stk. 7. Anses det for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af loven eller regler udstedt i medfør heraf, kan der ske konfiskation af en speedbåd med en skroglængde under 15 m, en vandscooter eller et lignende fartøj, hvortil der er foreskrevet uddannelseskraav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand, i tilfælde, hvor føreren flere gange har navigeret eller behandlet fartøjet i strid med godt sømandskab, eller hvor der ved fartøjets sejlads er sket en grov overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf, som har medført skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et sådant fartøj, som ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om fartøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen. I øvrigt gælder straffelovens bestemmelser om konfiskation.

Stk. 8. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde,

herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 9. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel i indtil 1 år. I sådanne forskrifter kan der fastsættes tilsvarende straf for overtrædelse af regler fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som nævnt i stk. 1.

Stk. 10. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 11. Ved pålæggelse af strafansvar efter stk. 10 anses personer, som er ansat til at udføre arbejde om bord på skibet af andre end rederen, tillige for at være knyttet til rederen. Er der udstedt overensstemmelsesdokument i henhold til koden om sikker skibsdrift eller certifikat i henhold til konventionen om søfarendes arbejdsforhold til en anden organisation eller person, anses skibsføreren og de søfarende tillige for at være knyttet til den, som dokumentet er udstedt til.

Stk. 12. En juridisk person, som godtgør at have gjort alt, som er nødvendigt for at sikre et godt og sikkert arbejdsmiljø, kan dog ikke straffes i tilfælde, hvor en ansat overtræder § 12 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 3, nr. 6, og stk. 9, hvis overtrædelsen vedrører anvendelse af personlige værnemidler, udsagningsforanstaltninger, beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger, der alene tjener til beskyttelse af den pågældende selv.

Kapitel 13

Ikrafttræden m.v.

§ 33. Loven træder i kraft den 1. marts 1999.

§ 34. Lov om skibes sikkerhed m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 594 af 26. juni 1996, og lov om skibsfartens betryggelse, jf. lovebekendtgørelse nr. 587 af 29. september 1988, ophæves samtidig.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 3. Overtrædelse af de i stk. 2 nævnte regler straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Certifikater og andre dokumenter udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love bevarer deres gyldighed indtil udløbet af den i dokumentet fastsatte frist.

§ 35. (Udelades)

§ 36. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som følger af de grønlandske forhold.

Lov nr. 782 af 4. maj 2021 (Udvidelse af anvendelsesområdet for lov om produkter og markedsovervågning, udvidede kontrolbeføjelser ved tilsyn med visse produkter efter lov om sikkerhed til søs, bemyndigelse til at fastsætte regler om ikkestatslige raketopsendelser og ophævelse af frist for

udstedelse af havplanen m.v.), hvis § 3 angår fodnote 1 og 2 til lovens titel, § 4, stk. 5, og § 28, nr. 3, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

Stk. 2. §§ 1-4 træder i kraft den 1. juli 2021.

§ 7

§ 6

(Udelades)

Stk. 1. (Udelades)

Søfartsstyrelsen, den 11. februar 2022

ANNE ROSENDAHL APPELQUIST

/ Neriman Balikci